

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **Statutárního města Jihlavy**, se sídlem Jihlava, Masarykovo náměstí 97/1, zastoupeného JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Brno, Bubeníčková 502/42, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, za účasti **I) VODÁRENSKÉ AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI, a. s.**, se sídlem Brno, Soběšická 820/156, zastoupené Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem se sídlem Praha 1, Na Florenci 2116/15, a **II) Svazu vodovodů a kanalizací JIHLAVSKO, svazku obcí**, se sídlem Jihlava, Žižkova 1867/93, zastoupeného JUDr. Oldřichem Chudobou, advokátem se sídlem Praha 4, Při Trati 1084/12, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení II) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2019, č. j. 10 A 172/2015-94,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení ad I) **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Osoba zúčastněná na řízení II) (dále jen „stěžovatel“) brojil kasační stížností proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2019, č. j. 10 A 172/2015-94, jímž městský soud zrušil rozhodnutí ministra vnitra ze dne 17. 8. 2015, č. j. MV-16240-37/VS-2014. Tímto rozhodnutím ministr vnitra zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2015, č. j. MV-133594-76/ODK-2013, jímž bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 18. 9. 2013, č. j. KUJI 63081/2013, sp. zn. OOSČ 467/2013-OOSC/22.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

[3] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[4] Vzhledem k tomu, že stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti nedostal své povinnosti zaplatit soudní poplatek (poplatková povinnost mu vznikla současně s podáním návrhu na zahájení řízení), vyzval jej Nejvyšší správní soud výrokem I. usnesení ze dne 6. 1. 2020, č. j. 3 As 442/2019-14, ke splnění poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě. Toto usnesení bylo doručeno do datové schránky právního zástupce stěžovatele dne 15. 1. 2020 (čl. 15 spisu zdejšího soudu). Posledním dnem patnáctidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku se tak stal čtvrtek 30. 1. 2020 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatel však toho dne (ani později) soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud připomíná, že v případě lhůty k zaplacení soudního poplatku stanovené usnesením ze dne 6. 1. 2020, č. j. 3 As 442/2019-14, se již jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání.

[5] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v § 9 odst. 1 větě druhé zákona o soudních poplatcích; proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[6] O náhradě nákladů tohoto řízení mezi účastníky [k nimž v řízení o kasační stížnosti náleží i osoba zúčastněná na řízení ad II), neboť je stěžovatelem] bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno. Pokud jde o osobu zúčastněnou na řízení ad I), ta nemá právo na náhradu nákladů řízení z důvodů uvedených v § 60 odst. 5 s. ř. s. (zde za použití § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu